Súd:	Správny súd v Bratislave
Spisová značka:	BA-4Sa/83/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1021201655
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 08. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI:	ECLI:SK:SpSBA:2026:1021201655.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, E., zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária C. & F., s.r.o., so sídlom G. XXX, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

I. Súd žalobu z a m i e t a .
II. Žalovanej sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 05.10.2021, doručenou súdu toho istého dňa, domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť konať a rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti Rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, H. XXX - XXXXXXXXXX - I. a o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, H. XXX - XXXXXXXXXX - I. v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 09.07.2014 sa žalobca podnikajúci ako advokát, fyzická osoba s miestom podnikania J. X, XXX XX E. dozvedel, že má blokovaný súkromný účet vedený v K. K., D., č. ú. XXXXXXXXXX/XXXX, a to súdnym exekútorom, JUDr. Rastislavom Horským (ďalej tiež ako „súdny exekútor“), z dôvodu prebiehajúcej exekúcie, č. k. L. XXX/XX. Po telefonickej komunikácii so zamestnancom exekútora žalobca zistil, že predmetná exekúcia má byť vykonávaná na podklade exekučného titulu, a to:

a) rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, ktorým bolo žalobcovi predpísané dlžné poistné vo výške 4.153,80 eur za obdobie január 2009, február 2009, marec 2009, apríl 2009, máj 2009, jún 2009, júl 2009, august 2009, september 2009, október 2009, november 2009, december 2009, január 2010, február 2010, marec 2010, apríl 2010, máj 2010 a jún 2010 (ďalej ako „rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX“); predmetné rozhodnutie malo nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.07.2012;

b) rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, ktorým bolo žalobcovi predpísané dlžné poistné vo výške 449,31 eur za obdobie júl 2008, november 2008 a december 2008 (ďalej ako „rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX“); predmetné rozhodnutie malo nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.07.2012.

3. Ďalej žalobca uviedol, že v zastúpení právnym zástupcom telefonicky kontaktoval príslušnú pobočku Sociálnej poisťovne, na základe čoho mu boli dňa 10.07.2014 e-mailom zaslané rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava (z e-mailovej adresy: M. na e-mailovú adresu: B.).

4. Dňa 16.07.2014 bol žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu nahliadnuť do spisového materiálu týkajúceho sa tejto právnej veci na príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne a súčasne žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu prevzal rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXX-XXXX/XX, obálku s doručenkou adresovanou na adresu N. XX, XXX XX E. a obálku s doručenkou adresovanou na adresu D. XXX, XXX XX E..

5. Žalobca následne dňa 30.07.2014 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu podal odvolanie proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, v ktorých okrem iného namietal, že predmetné rozhodnutia boli vydané tak, že na napádaných rozhodnutiach je nesprávne identifikovaný žalobca uvedením nesprávnej adresy (t. j. miesta podnikania) žalobcu, t. j. N. XX, XXX XX E. (namiesto adresy miesta podnikania žalobcu, t. j. J. X, XXX XX E.). Tiež namietal, že predmetné rozhodnutia mali byť žalobcovi najskôr doručované na nesprávnu adresu N. XX, XXX XX E. (namiesto adresy miesta podnikania žalobcu, t. j. J. X, XXX XX E.), a následne (v dňoch 12.-13.06.2012) mali byť opätovne nesprávne doručované žalobcovi na nesprávnu adresu D. XXX, XXX XX E. (namiesto adresy miesta podnikania žalobcu, t. j. J. X, XXX XX E.). Bol toho názoru, že v dôsledku nesprávneho doručovania malo dôjsť k nezákonnému a právne neúčinnému náhradnému doručeniu, tzv. fikcii doručenia rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, pričom predmetné rozhodnutia mali nezákonne nadobudnúť právoplatnosť a zároveň vykonateľnosť dňa 18.07.2012.

6. Zároveň v súvislosti s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX žalobca v odvolaniach namietal, že predmetné rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko žalobcovi bolo predpísané dlžné poistné vo výške 4.153,80 eur za obdobie január 2009, február 2009, marec 2009, apríl 2009, máj 2009, jún 2009, júl 2009, august 2009, september 2009, október 2009, november 2009, december 2009, január 2010, február 2010, marec 2010, apríl 2010, máj 2010 a jún 2010, t. j. za obdobie, v ktorom už žalobca nevykonával advokáciu samostatne ako fyzická osoba [samostatne zárobkovo činná osoba podľa zákona § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej ako „zákon o sociálnom poistení")], ale ako spoločník a konateľ v spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá disponuje oprávnením na poskytovanie právnych služieb.

7. Dňa 30.07.2014 žalobca tiež podal podnet na podanie protestu prokurátora proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a proti exekúcii, resp. uskutočňovaniu výkonu rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, ktorá bola/je vykonávaná na majetok žalobcu súdnym exekútorom, JUDr. Rastislavom Horským, č. k. L. XXX/XXXX.

8. Zároveň dňa 30.07.2014 podal žalobca námietky proti exekúcii, č. k. L. XXX/XXXX a návrh na odklad exekúcie, č. k. L. XXX/XXXX. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 08.12.2014, č. k. XXXX XXX/XXXX-XX, L. XXX/XXXX povolil odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 35Er 194/2014 v časti o vymoženie 4.153,80 eur na dobu do právoplatného rozhodnutia o odvolaní povinného proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 07.07.2011; a zároveň povolil odklad exekúcie vedenej na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 35Er 194/2014 v časti o vymoženie 449,21 eur na dobu do právoplatného rozhodnutia o odvolaní povinného proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, zo dňa 07.07.2011.

9. Žalovaná následne vydala rozhodnutie č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 22.08.2014, ktorým bolo prerušené konanie o odvolaní proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX (ďalej ako „rozhodnutie č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 22.08.2014") a rozhodnutie č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 25.08.2014, ktorým bolo prerušené konanie o odvolaní proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX (ďalej ako „rozhodnutie č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 25.08.2014") v súlade s § 193 ods. 3 zákona o sociálnom poistení s odôvodnením, že účastník konania (žalobca) podal na Generálnu prokuratúru Slovenskej

republiky podnet na podanie protestu prokurátora, čo mohlo mať podľa názoru žalovanej zásadný vplyv na odvolacie konanie.

10. Konanie o návrhu žalobcu na podanie protestu prokurátora vo veci rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX bolo ukončené upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 23.09.2014, č. k. C. XXX/XX/XXXX-X a upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 23.09.2014, č. k. Pd 146/14/1101-7 (ďalej ako „upovedomenia o spôsobe vybavenia podnetov"), na základe ktorých Okresná prokuratúra Bratislava I odložila podnety na podanie protestu prokurátora ako predčasné, a to bez prijatia opatrenia prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I.

11. V nadväznosti na uvedené a najmä s ohľadom na to, že Okresná prokuratúra Bratislava I rozhodla o podnetoch žalobcu, mal žalobca za to, že žalovaná mala zákonnú povinnosť pokračovať v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, len čo odpadnú dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo (v zásade odo dňa 23.09.2014, resp. nasledujúce dni po vydaní upovedomení o spôsobe vybavenia podnetov), a následne do 60 dní rozhodnúť vo veci samej.

12. Žalobca zdôraznil, že napriek uvedeným skutočnostiam, žalovaná ku dňu podania žaloby (t. j. takmer 7 rokov po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie) nevydala rozhodnutie resp. nerozhodla o odvolaniach žalobcu.

13. Ďalej zdôraznil, že je od augusta 2008 (t. j. viac než 13 rokov) nezákonne a nedôvodne vedený vo verejne dostupnom zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne a zároveň je od 01.01.2015 (t. j. viac než 6 rokov) nezákonne a nedôvodne vedený vo verejne dostupnom centrálnom registri exekúcií podľa § 211a zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „exekučný poriadok") a taktiež má preukázateľne od 01.09.2018 neoprávnene obmedzenú možnosť podnikať, resp. je neustále porušované jeho právo slobodne podnikať podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení napr. s ustanovením § 105b ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa ktorého spoločnosť s ručením obmedzeným nemôže založiť osoba, ktorá je vedená napr. v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne, atď.; pričom všetky tieto okolnosti s ohľadom na povahu povolania žalobcu (advokát) zásadným spôsobom zasahujú nielen do osobnej cti a dobrej povesti žalobcu, ale súčasne majú významný vplyv na možnosti podnikania žalobcu (napr. zakladanie obchodných spoločností; získavanie financovania, atď.), kredibilitu žalobcu v očiach súčasných a aj potenciálnych klientov žalobcu, na celkový „good will" žalobcu, atď.

14. Dňa 22.05.2019 podal žalobca opätovnú žiadosť o výmaz žalobcu zo zoznamu dlžníkov Sociálnej poisťovne, a zároveň o vydanie súhlasu so zápisom žalobcu ako jediného zakladateľa a konateľa obchodnej spoločnosti, pričom v predmetnej žiadosti žalobca opätovne poukázal na nesprávny úradný postup žalovanej, v dôsledku ktorého dochádza k absolútne nedôvodným prieťahom v konaní a v dôsledku ktorého je žalobca niekoľko rokov neoprávnene vedený vo verejne dostupnom zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne.

15. Dňa 04.06.2019 bol právnemu zástupcovi žalobcu doručený list Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava - Neudelenie súhlasu so zápisom v obchodnom registri, č. XXXXX-X/XXXX-XXX, podľa ktorého Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava neudelila súhlas so zápisom žalobcu ako jediného zakladateľa a konateľa obchodnej spoločnosti do obchodného registra s odôvodnením, že žalobca nespĺňa podmienky na jeho udelenie podľa § 105b ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko žalobca je vedený v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne.

16. Následne, dňa 21.06.2019 bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená odpoveď na žiadosť o výmaz osoby zo zoznamu dlžníkov Sociálnej poisťovne, v ktorej Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava okrem iného uviedla, že: „...Sociálna poisťovňa, ústredie Vyjadrením k odvolaniu č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 2. marca 2015 oznámila, že odvolanie proti rozhodnutiu č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX bolo podané Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava 4. augusta 2014 po zákonom ustanovenej lehote na podanie odvolania. Zároveň bola uvedená v predmetnom vyjadrení informácia o skutočnosti, že ste podali na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podnet na podanie protestu prokurátora smerujúci proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 07. júla

2011. Okresná prokuratúra Bratislava I, upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu č. C. XXX/XX/XXXX-X zo dňa 23. septembra 2014, Váš podnet odložila ako predčasný. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 7. júla 2011 nadobudlo právoplatnosť dňa 18. júla 2012 ...". Žalobca uviedol, že obsahovo identická odpoveď bola poskytnutá aj k odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX.

17. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že nemá do dnešného dňa žiadnu vedomosť o obsahu vyjadrenia Sociálnej poisťovne, ústredie k odvolaniu č. XXXXX-X/XXXX-XX, a ani o obsahu vyjadrenia Sociálnej poisťovne, ústredie k odvolaniu č. XXXXX-X/XXXX-XX, nakoľko predmetné vyjadrenia žalobcovi neboli doručené.

18. Tiež podotkol, že zákon o sociálnom poistení neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by žalovanej ako odvolaciemu orgánu umožňovalo vybaviť odvolania žalobcu ako účastníka konania iným zákonným spôsobom ako rozhodnutím, resp. vydaním rozhodnutia o odvolaniach žalobcu, a z tohto dôvodu „vyjadrenia" žalovanej v súdnom/exekučnom konaní (napr. vyjadrenie k odvolaniu, č. 17093-4/2015 zo dňa 02.03.2015, resp. vyjadrenie k odvolaniu č. 17094-4/2015 zo dňa 02.03.2015) podľa jeho názoru nemožno považovať za „rozhodnutie" podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení.

19. Dňa 26.02.2020 podal žalobca žalovanej sťažnosť na postup/konanie Sociálnej poisťovne v právnej veci vedenej na Sociálnej poisťovni, ústredie v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011 č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX (ďalej ako „sťažnosť"), v ktorej žalobca okrem iného namietal, že preukázateľne došlo k nesprávnemu úradnému postupu žalovanej a bolo porušené právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov tým, že žalovaná v rozpore s ustanovením § 210 ods. 2 zákona o sociálnom poistení do dnešného dňa nerozhodla o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a zároveň o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX (t. j. takmer 7 rokov po uplynutí zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia), a že žalovaná preukázateľne porušila povinnosť urobiť úkon, resp. vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, bola a aj stále je nečinná.

20. Dňa 19.05.2020 bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 13.05.2020, č. L. (ďalej tiež ako „oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti"), v ktorom žalovaná informovala žalobcu, že v informačnom systéme Sociálnej poisťovne je žalobca registrovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba s dátumom vzniku účasti na povinnom nemocenskom poistení a povinnom dôchodkovom poistení od 01.07.2004 - trvá. Zároveň bol žalobca listami Sociálnej poisťovne, ústredie, č. 17093-4/2015 a č. 17094-4/2015 zo dňa 02.03.2015, označenými ako „Vyjadrenie k odvolaniu" vo veci konania o odvolaní proti predmetným rozhodnutiam informovaný, že vzhľadom nato, že predmetné rozhodnutia nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.07.2012, odvolania doručené dňa 04.08.2014 proti uvedeným rozhodnutiam, boli podané po zákonom stanovenej lehote. V predmetných vyjadreniach bolo žalobcovi okrem iného oznámené, že zákon o sociálnom poistení neupravuje preskúmanie rozhodnutia na základe oneskorene podaného odvolania. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná vyhodnotila sťažnosť žalobcu ako neopodstatnenú z dôvodu, že žalovaná nebola nečinná v konaní o odvolaniach, ale odvolania žalobcu vybavila ako oneskorene podané, nakoľko boli podané po zákonom ustanovenej lehote na podanie odvolania.

21. K prerušeniu odvolacieho konania zo strany žalovanej žalobca uviedol, že neexistoval žiadny dôvod na prerušenie konania podľa § 193 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, nakoľko žalovaná disponovala a stále disponuje všetkými relevantnými informáciami a dokumentmi umožňujúcimi presne a úplne zistiť stav veci. Poukázal na to, že neexistenciu zákonného dôvodu na prerušenie konania potvrdila Okresná prokuratúra Bratislava I v upovedomeniach o spôsobe vybavenia podnetov zo dňa 23.09.2014 (keď v upovedomeniach okrem iného dôvodila, že o zákonnosti/nezákonnosti rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava mal rozhodnúť odvolací orgán – žalovaná), ale aj Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 08.12.2014, č. k. XXXX XXX/XXXX-XX, L. XXX/XXXX.

22. Žalobca konštatoval, že žalovaná bola povinná (namiesto nedôvodného prerušenia konania) v zákonnej lehote a v súlade s ustanovením § 210 ods. 2 zákona o sociálnom poistení rozhodnúť o

odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a zároveň o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX.

23. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 193 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého platí, že: „Organizačná zložka Sociálnej poisťovne v konaní pokračuje z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo odpadnú dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo.“ Podotkol, že samotná žalovaná dokonca vo svojich rozhodnutiach o prerušení konaní o odvolaniach žalobcu výslovne uviedla, že: „... Konanie sa prerušuje odo dňa doručenia tohto rozhodnutia do dňa ukončenia konania o návrhu účastníka konania na podanie protestu prokurátora ... “. Žalobca mal teda za to, že žalovaná mala zákonnú povinnosť pokračovať v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, len čo odpadli dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo (v zásade odo dňa 23.09.2014, resp. nasledujúce dni po vydaní upovedomení o spôsobe vybavenia podnetov), a následne do 60 dní rozhodnúť vo veci samej.

24. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 04.04.2022 k námietkam žalobcu uviedla, že rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, obe zo dňa 07.07.2011, boli žalobcovi najskôr zaslané do vlastných rúk s opakovaným doručením na adresu trvalého pobytu, ktorá bola pobočke Sociálnej poisťovne známa, a to na adresu: N. XX, XXX XX E. (uvedenú adresu si žalobca uviedol v Registračnom liste fyzickej osoby - prihláške zo dňa 30.06.2004). Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zásielka bola dňa 15.07.2011 pobočke Sociálnej poisťovne vrátená s poznámkou „adresát je neznámy“, správny orgán zisťoval pomocou jemu dostupných registrov aktuálnu adresu žalobcu. Po jej zistení Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, prvostupňové rozhodnutia zaslala žalobcovi do vlastných rúk s opakovaným doručením na adresu: D. XXX, XXX XX E..

25. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že predmetnú adresu žalobca uvádza jednak v odvolaniach proti prvostupňovým rozhodnutiam, v podnete na podanie protestu prokurátora a rovnako tak aj v žalobe, pričom nespochybňuje jej aktuálnosť (taktiež dodala, že danou adresou označil žalobcu aj Okresný súd Bratislava III v uznesení č. k. XXXX XXX/XXXX-XX, zo dňa 08.12.2014 o povolení odkladu exekúcií). Taktiež doplnila, že podľa § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení je samostatne zárobkovo činná osoba povinná oznámiť príslušnej pobočke zmenu mena, priezviska, trvalého pobytu a zrušenie povolenia na trvalý pobyt alebo povolenia na prechodný pobyt do ôsmich dní od zmeny týchto skutočností.

26. Vychádzajúc z uvedeného žalovaná uviedla, že účinky doručenia podľa ustanovenia
§ 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2018 nastanú na tretí deň od uloženia písomnosti na pošte bez ohľadu na skutočnosť, či si adresát uloženú písomnosť vyzdvihne po uplynutí troch dní od uloženia alebo nevyzdvihne vôbec, t. j. vyzdvihnutie zásielky adresátom po troch dňoch od jej uloženia, resp. nevyzdvihnutie zásielky vôbec už nemá vplyv na účinky doručenia podľa citovaného ustanovenia zákona. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 25Sa/7/2018 zo dňa 24.04.2018, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/38/2019-165 zo dňa 30.06.2020. Uviedla, že náhradné doručenie je možné použiť len za predpokladu, ak sa adresát písomnosti v mieste doručenia zdržiava, ale nebol doručovateľom zastihnutý. Sociálna poisťovňa osobitne neskúma, či sa účastník konania v čase doručovania písomnosti v mieste doručenia zdržiava, ale vychádza z doručenky alebo obálky, ktorá poskytuje všetky potrebné údaje na posúdenie, či bolo odvolanie podané včas.

27. Doručenka je relevantným dôkazom, ktorá preukazuje doručenie písomnosti. Sociálna poisťovňa vychádza z údajov na nej uvedených, ich správnosť neskúma a údaje považuje za pravdivé, kým sa nepreukáže opak. Rovnaký právny názor ako Sociálna poisťovňa zastáva aj Krajský súd v Žiline, ktorý v uznesení sp. zn. 29Sa/7/2018 zo dňa 22.05.2018, uviedol, že: „Riadne vyhotovená doručenka má povahu verejnej listiny. Doručenka ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje a je dôkazom, že sa písomnosť doručila, ak nie je preukázaný opak (§ 111 ods. 1 CSP v spojení s § 25 SSP). To znamená, že pre ňu platí vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť (uznesenie NS SR sp. zn. 10Sžd/20/2011 zo dňa 25. decembra 2012, rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/101/2014 zo dňa

16. decembra 2015).“. Daný právny názor Krajského súdu v Žiline bol neskoršie potvrdený aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžsk/86/2018, zo dňa 27.11.2018.

28. Žalovaná uviedla, že z doručenky rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, obe zo dňa 07.07.2011, zasielaných na adresu: D. XXX, XXX XX E., je zrejmé, že prvý neúspešný pokus o doručenie bol vykonaný dňa 12.06.2012. Druhý opakovaný pokus o doručenie, ktorý bol rovnako neúspešný, sa uskutočnil dňa 13.06.2012 a v tento deň bola písomnosť uložená na pošte. Keďže tretí deň od uloženia zásielky na pošte pripadol na deň pracovného pokoja (16.06.2012 - sobota), posledný deň trojdňovej lehoty sa presunul na najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. na deň 18.06.2012. V súlade s ustanovením § 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2018, dňom doručenia rozhodnutia je 18.06.2012. V prípade náhradného doručovania platí úložná lehota stanovená zákonom o sociálnom poistení, a preto účinky doručenia nastávajú na tretí deň od uloženia zásielky, na čo nemá vplyv ani prípadné prevzatie tejto zásielky adresátom po uplynutí troch dní od uloženia na pošte, resp. jej neprevzatie vôbec. Z doručenky je zrejmé, že žalobca si počas plynutia úložnej lehoty rozhodnutia pobočky Sociálnej poisťovne neprevzal. Pre začatie plynutia lehoty na podanie odvolania bol však rozhodujúci deň 18.06.2012, t. j. dátum doručenia rozhodnutia v súlade s § 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2018.

29. V tejto súvislosti žalovaná uviedla, že Sociálna poisťovňa nezodpovedá za dodržanie zákonného postupu pri doručovaní doporučenej zásielky určenej do vlastných rúk s poznámkou „Opakované doručenie“ zo strany Slovenskej pošty. Taktiež nenesie následky za spôsob upovedomenia adresáta o tom, že doručovateľ písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. V nadväznosti na uvedené poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 109/2011 zo dňa 23.06.2011, z ktorého vyplýva, že „pri doručovaní poštou sa miesto, deň a spôsob doručenia preukazuje zásadne doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielateľovi. Príslušnou poštou vystavená doručenka zachytáva postup pri doručení, vrátane údajov vyžadovaných ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p., potvrdzuje to, čo je v nej uvedené, pričom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 2 O.s.p. údaje uvedené na doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručenke skutočne uvedené“. Žalovaná konštatovala, že na doručenke listovej obálky, ktorou boli žalobcovi zaslané rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, boli uvedené všetky potrebné údaje na to, aby sa zásielka považovala za doručenú v súlade s § 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2018. Tieto údaje žalovaná považovala za pravdivé, keďže v čase, kedy sa posudzovala včasnosť podania odvolaní proti predmetným rozhodnutiam prvostupňového orgánu, nebol dokázaný opak.

30. Ďalej považovala za potrebné uviesť, že žalobca v odvolaniach proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. 700- XXXXXXXXXX-XXXX/XX, obe zo dňa 07.07.2011, nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa v čase doručovania predmetných rozhodnutí nezdržiaval v mieste doručenia. Žalobca okrem iného poukazoval na tú skutočnosť, že mu rozhodnutia mali byť v zmysle § 212 ods. 10 zákona o sociálnom poistení doručované do miesta jeho podnikania, a to na adresu: J. X, XXX XX E. (adresa advokátskej kancelárie). Žalovaná s uvedeným tvrdením nesúhlasila. Uviedla, že z povahy logiky veci je zrejmé, že nie je možné považovať postup Sociálnej poisťovne pri doručovaní prvostupňových rozhodnutí na adresu trvalého pobytu žalobcu za nesprávny, ak žalobca neoznámil Sociálnej poisťovni zmenu korešpondenčnej adresy. Námietky žalobcu, že Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, mala rozhodnutia doručovať podľa § 212 ods. 10 zákona o sociálnom poistení na inú adresu, a to na adresu, kde sídli jeho advokátska kancelária, sú podľa názoru žalovanej neopodstatnené, pretože v tomto konaní žalobca vystupuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, a táto osoba je odlišným odvádzateľom poistného a príspevkov ako zamestnávateľ. Žalovaná mala za to, že uplatnenie § 212 ods. 10 zákona o sociálnom poistení je rovnako vylúčené aj z dôvodu, že žalobca nemá v tomto konaní postavenie advokáta, t. j. nie je právnym zástupcom, ktorého by si zvolila iná osoba na zastupovanie.

31. Žalovaná konštatovala, že ak žalobca, ako samostatne zárobkovo činná osoba, nepožiadal o zmenu korešpondenčnej adresy, príslušný zamestnanec pobočky Sociálnej poisťovne postupoval pri zaslaní rozhodnutí na zistenú adresu žalobcu (D. XXX, XXX XX E.) správne. Oznámenie aktuálnej korešpondenčnej adresy je na zodpovednosti a v záujme žalobcu.

32. Ak sa žalobca nezdržiaval v mieste doručovania zásielky (na adrese: D. XXX, XXX XX E.), žalovaná mala za to, že mal uvedenú skutočnosť preukázať hodnoverným dôkazom. Poukázala na to, že rovnaký právny názor, ako má žalovaná, zastáva aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp. zn. 7Sžsk/86/2018 zo dňa 27.11.2018, konštatoval, že: „Kasačný súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na to, že vo vzťahu k preukázaniu možnosti prevzatia si doručovanú úradnú zásielku žalobcom na adrese nim označenej, nemá žalovaná (rozumej Sociálna poisťovňa, ústredie) žiadnu dôkaznú povinnosť. Naopak je na žalobcovi, aby preukázal, že v relevantnom čase doručovania zásielky a v čase troch dní jej uloženia, si objektívne nemohol prevziať zásielku z dôvodu dočasného pobytu na inom mieste“. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie spomínanom uznesení ďalej povedal, že: „Dôkazné bremeno znášal žalobca, ktorý mal hodnoverným spôsobom preukázať, že sa ako adresát úradnej písomnosti na adrese trvalého pobytu - keďže v danom prípade neuviedol inú korešpondenčnú adresu ako adresu bydliska - v čase doručovania nezdržiaval. Prehlásenia žalobcu a jeho syna predložené žalobcom nie sú pre účely posúdenia včasnosti podania žaloby postačujúce, nakoľko nemajú vypovedaciu hodnotu a nedá sa na ich základe overiť tvrdenie, na akom mieste sa v čase doručovania napadnutého rozhodnutia žalobca zdržiaval. V uvedenej súvislosti kasačný súd poukazuje na svoje skoršie rozhodnutie, a to rozsudok sp. zn. 4Sžo/14/2015 zo dňa 1. decembra 2015 ako i na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 278/2011 zo dňa 16. júna 2011, v ktorom vo vzťahu k dôkaznému bremenu adresáta, spojenému s náhradným doručením, bolo uvedené: „K otázke doručovania rozhodnutia tzv. náhradným doručením treba navyše podotknúť, že v rozpore s názorom sťažovateľky I dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v mieste bydliska v čase doručovania nezdržiaval, zaťažuje adresáta, a nie odosielateľa zásielky. Čestné vyhlásenie adresáta, že sa v mieste bydliska nezdržiaval v čase doručovania, však na unesenie dôkazného bremena nepostačuje, lebo ide iba o tvrdenie. Je potrebný aj objektívny dôkaz preukazujúci, že i v kritickom čase bol na inom mieste.“ Totožný právny názor k posudzovanej otázke zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení sp. zn. 9Sžsk/76/2018, zo dňa 26.09.2018.

33. Žalovaná uviedla, že z doručenky rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, obe zo dňa 07.07.2011, je zrejmé, že tieto rozhodnutia boli v zmysle § 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2018 žalobcovi doručené dňa 18.06.2012. V zmysle ustanovenia § 215 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 29.02.2012 (keďže sporné rozhodnutia boli vydané dňa 07.07.2011, poučenie o odvolaní sa riadilo vtedy platným a účinným ustanovením zákona o sociálnom poistení) odvolanie možno podať v lehote do 30 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX nadobudli právoplatnosť dňa 18.07.2012. Táto skutočnosť bola žalobcovi oznámená listami Sociálnej poisťovne, ústredie, č. XXXXX-X/XXXX-XX a č. XXXXX-X/XXXX-XX, obe zo dňa 02.03.2015, označenými ako „Vyjadrenie k odvolaniu“, ako reakcia na odvolania, ktoré žalobca podal voči predmetným rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, na poštovú prepravu dňa 01.08.2014, t. j. po uplynutí zákonnej lehoty na odvolanie.

34. Žalovaná nesúhlasila s námietkou žalobcu, že o uvedených listoch Sociálnej poisťovne, ústredie, č. XXXXX- X/XXXX-XX a č. XXXXX-X/XXXX-XX, obe zo dňa 02.03.2015, nemá vedomosť, pretože mu tieto neboli nikdy doručené. Uviedla, že žalobca podal proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX odvolania prostredníctvom právnej zástupkyne, A. B. D., advokátky so sídlom O. X, XXX XX E. (plnomocenstvo zo dňa 25.07.2014; súčasťou plnomocenstva bolo aj prijímanie doručovaných písomností za žalobcu). Z uvedeného dôvodu boli listy Sociálnej poisťovne, ústredie, č. XXXXX-X/XXXX-XX a č. XXXXX-X/XXXX-XX doručované A. B. D. na adresu: O. X, XXX XX E., pričom právna zástupkyňa vyššie uvedené listy Sociálnej poisťovne, ústredie, prevzala osobne dňa 06.03.2015.

35. K námietke žalobcu, že Sociálna poisťovňa do dnešného dňa nerozhodla o ním podaných odvolaniach proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX žalovaná uviedla, že Sociálna poisťovňa je povinná pri výkone svojej pôsobnosti konať v medziach zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Zákon o sociálnom poistení v § 214 a nasl. dáva účastníkom konania možnosť podať proti rozhodnutiam organizačných zložiek Sociálnej poisťovne odvolanie, pričom v § 218 upravuje jednotlivé spôsoby ukončenia odvolacieho konania o preskúmaní zákonnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia. Žalovaná podotkla, že zákon o sociálnom poistení, ktorý upravuje okrem iného aj konanie vo veciach sociálneho poistenia, neukladá Sociálnej poisťovni, ústredie, v rámci odvolacieho konania (§ 214 a

nasl.) povinnosť preskúmať i oneskorene podané odvolanie a rozhodnúť o tomto odvolaní formou rozhodnutia. Žalovaná konštatovala, že vzhľadom na skutočnosť, že odvolania žalobcu (dané na poštovú prepravu dňa 01.08.2014) boli preukázateľne podané po zákonom o sociálnom poistení ustanovenej lehote, nebolo ich možné kvalifikovať ako odvolania a odvolací orgán uvedené podania nemohol vybaviť postupom, ktorý je určený pre preskúmanie neprávoplatných rozhodnutí (§ 218 zákona o sociálnom poistení). Práve odvolania, ktoré boli žalobcom podané oneskorene, predstavujú zákonnú prekážku na to, aby Sociálna poisťovňa, ústredie, ako odvolací orgán, vôbec mohla začať konať a aby následne mohla rozhodnúť o odvolaniach. Oneskorene podané odvolanie teda nemôže predstavovať právny základ pre preskúmanie rozhodnutia, ktoré po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania nadobudlo právoplatnosť.

36. Z uvedeného dôvodu žalovaná aj naďalej zastávala názor, že Sociálna poisťovňa, ústredie, ako odvolací orgán, postupovala správne a v súlade so zákonom o sociálnom poistení, keď rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, obe zo dňa 07.07.2011, nepreskúmala v rámci odvolacieho konania. Práve preto, že zákon o sociálnom poistení neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by Sociálnej poisťovni dávalo možnosť, resp. povinnosť rozhodnutím rozhodnúť o oneskorene podanom odvolaní, Sociálna poisťovňa, ústredie, o odvolaniach žalobcu nerozhodovala, len tieto podania vybavila neformálnymi listami. Vyjadreniami k odvolaniam č. XXXXX-X/XXXX-XX a č. XXXXX-X/XXXX-XX, obe zo dňa 02.03.2015, Sociálna poisťovňa, ústredie, iba informovala žalobcu o skutočnosti, že jeho odvolania sa považujú za oneskorene podané.

37. Poznamenala, že s vyššie prezentovaným právnym názorom žalovanej sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 10Sžsk/31/2017 zo dňa 13.12.2017, konštatoval, že: „...ak žalovaná na odvolanie sťažovateľky reagovala listom a nie vydaním rozhodnutia s náležitosťami podľa § 209 ods. 1 až 7 zákona č. 461/2003 Z. z., aj podľa názoru kasačného súdu postupovala správne, pretože na konanie sa nevzťahuje osobitný predpis o správnom konaní (§ 172 ods. 1) a zákon o sociálnom poistení neobsahuje ustanovenia upravujúce postup sociálnej poisťovne ústredie, ak je odvolanie podané podľa jej názoru oneskorene“.

38. Taktiež poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžsk/24/2019, zo dňa 29.01.2020, kde kasačný súd uviedol, že: „...oneskorene podané odvolanie, podľa zákona o sociálnom poistení, je procesným úkonom, ktorý nie je spôsobilý vyvolať právne účinky ako riadne odvolanie, a nemá preto schopnosť zabrániť tomu, aby napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť. ... Zákon o sociálnom poistení neukladá odvolaciemu orgánu povinnosť rozhodnúť o odvolaní, ktoré považuje za podané oneskorene (resp. neukladá mu povinnosť takéto odvolanie zamietnuť). Žalovaná preto nepochybila, keď iba neformálnym spôsobom (listom) oznámila účastníkovi konania, že jeho odvolanie je podané oneskorene.“. Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom rozsudku zaujal právny názor aj k otázke, či v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy možno posudzovať včasnosť podania odvolania, pričom konštatoval, že: „Kasačný súd dospel k záveru, že žalovaná tým, že hoci len neformálne účastníka konania de facto informovala, že jeho podanie (odvolanie) považuje za oneskorene podané, a preto o ňom rozhodovať nebude (čo súčasne znamená, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považuje za právoplatné), nebola nečinná, na podanie účastníka konania reagovala v primeranej lehote a ani úradný postup, ktorý zvolila po podaní odvolania z 03.02.2016 účastníkom konania (žalobkyňou), nebol v rozpore so zákonom stanoveným postupom, či jej povinnosťami vyplývajúcimi jej ako správnemu orgánu z vtedy platnej právnej úpravy. Pretože z legislatívnej úpravy uvedenej v zákone o sociálnom poistení povinnosť žalovanej rozhodnúť o oneskorene podanom odvolaní nie je možné vyvodiť, nemožno za daných okolností bez ďalšieho skonštatovať nečinnosť žalovanej, spočívajúcu v porušení jej zákonnej povinnosti ako to tvrdil krajský súd, a ani uložiť je j povinnosť konať a rozhodnúť (vydať rozhodnutie o odvolaní) súdnym rozhodnutím. ... Neuplatnenie, či opomenutie možnosti podať žalobu o preskúmanie neformálneho oznámenia žalovanej zo strany žalobkyne, resp. uplynutie zákonnej lehoty pre realizáciu takéhoto úkonu, nemožno dodatočne zhojiť podaním žaloby o nečinnosť správneho orgánu za okolností, keď žalovaná po podaní opravného prostriedku účastníkom konania nezostala nečinná, ale tohto účastníka úradne informovala, z akých dôvodov o jeho oneskorenom odvolaní nie je možné rozhodnúť, pričom rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je podľa jej názoru potrebné považovať za právoplatné.“

39. Žalovaná nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že od roku 2008 je nezákonne vedený v Zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne. Uviedla, že v Zozname dlžníkov sa nachádzajú fyzické a právnické osoby s dlžnou sumou na poistnom od 3,32 eur a subjekty, ktorým bola Sociálnou poisťovňou uložená pokuta. Poistné sa stáva pohľadávkou Sociálnej poisťovne uplynutím lehoty splatnosti poistného, nie až po tom, ako je poistné predpísané rozhodnutím Sociálnej poisťovne. Keďže žalobca neuhradil dlžnú sumu poistného za obdobie júl 2008, november 2008, december 2008 a január 2009 až jún 2010 (a to ani na základe právoplatných rozhodnutí) je vedený v Zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne.

40. Záverom žalovaná poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 98/2021-51, zo dňa 23.02.2021, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť žalobcu podaná proti postupu Sociálnej poisťovne, ústredie, v konaní o odvolaniach proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, obe zo dňa 07.07.2011.

41. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná odmietla vyjadrenie žalobcu, že z jej strany došlo k nečinnosti v konaní o odvolaniach proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX a č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, obe zo dňa 07.07.2011, a navrhla, aby súd žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy zamietol.

42. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

43. Žaloba bola pôvodne podaná na Krajský súd v Bratislave. Na základe zákona č. 151/2022 Z. z. bol s účinnosťou od 01.06.2023 zriadený Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je daná právomoc správnych súdov, vrátane prejednávanej veci.

44. Ani jeden z účastníkov konania nenavrhol, aby súd vo veci nariadil pojednávanie, preto súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Keďže pri žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa vo veci samej rozhoduje uznesením, toto nemusí byť verejne vyhlásené.

45. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.

46. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) SSP, nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

47. Podľa § 6 ods. 2 písm. e) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

48. Podľa § 135 ods. 2 písm. a) SSP, pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k).

49. Podľa § 242 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

50. Podľa § 249 SSP, ak správny súd po preskúmaní nezistí nečinnosť žalovaného, uznesením žalobu zamietne.

51. Podľa § 493e SSP, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

52. Podľa § 212 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia, ak tento zákon neustanovuje inak. Deň doručenia rozhodnutia je deň jeho oznámenia.

53. Podľa § 212 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk alebo poštou ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Do vlastných rúk sa doručujú rozhodnutia
a) o nepriznaní dávky, odňatí dávky, znížení dávky alebo o zastavení výplaty dávky,
b) o uložení povinnosti vrátiť neprávom vyplatené sumy na dávke,
c) o poistnom, o príspevku na starobné dôchodkové sporenie, o uložení pokuty a penále,
d) o prerušení konania,
e) o zastavení konania.

54. Podľa § 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

55. Podľa § 212 ods. 10 zákona o sociálnom poistení, písomnosti určené advokátom sa doručujú advokátskej kancelárii. Písomnosti určené advokátom možno doručovať aj advokátskym koncipientom a iným zamestnancom advokátskej kancelárie, ktorých advokát poveril prijímaním jemu určených písomností. To platí primerane aj na doručovanie písomností určených komerčným právnikom.

56. Podľa § 214 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, proti rozhodnutiu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne má účastník konania právo podať odvolanie, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak sa účastník konania nevzdal odvolania písomne alebo ústne do zápisnice.

57. Podľa § 215 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, odvolanie možno podať v lehote do 30 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia; odvolanie proti rozhodnutiu vo veciach uvedených v § 178 ods. 1 písm. a) ôsmom bode a deviatom bode možno podať v lehote do 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia.

58. Podľa § 215 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, odvolanie je podané včas a riadne aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2 alebo na nepríslušnej organizačnej zložke Sociálnej poisťovne preto, že sa účastník konania riadil nesprávnym poučením, alebo preto, že nebol poučený vôbec. V tomto prípade možno podať odvolanie do troch mesiacov odo dňa oznámenia účastníkovi konania.

59. Vychádzajúc z legálnej definície nečinnosti upravenej v § 3 ods. 1 písm. d) SSP predpokladom nečinnosti je vždy jej protiprávnosť. Protiprávnosť znamená, že pasivita orgánu verejnej správy je v rozpore s normatívne ustanovenou povinnosťou konať. Takáto povinnosť vyplýva z konkrétneho zákonného ustanovenia, pretože pôsobnosť orgánov verejnej správy vrátane lehôt, v rámci ktorých sa má táto realizovať, je v zásade upravená v zákonnej forme (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2018, 1197 s.). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Sžnč 3/2011: „Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa teda rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prieťahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konania tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 225/08, sp. zn. III. ÚS 282/08, sp. zn. III. ÚS 70/09).“

60. Žalobca sa v konaní domáhal odstránenia nečinnosti žalovanej spočívajúcej v nekonaní a nerozhodnutí o jeho odvolaniach proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214874711 - GC04/11 a zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214875011 - GC04/11.

61. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca v Registračnom liste FO – prihláška zo dňa 30.06.2004 uviedol adresu trvalého pobytu N. XX, E. a zároveň korešpondenčnú adresu C. XX, E.. Zároveň žalobca žalovanej predložil oznámenie o zapísaní do zoznamu advokátov zo dňa 02.06.2003 a potvrdenie o pridelení identifikačného čísla zo dňa 04.06.2003, z ktorých vyplýva, že má adresu sídla C. XX, E.. Listom zo dňa 05.02.2009, doručeným žalovanej dňa 12.02.2009, žalobca oznámil žalovanej prerušenie výkonu činnosti samostatne zárobkovo činnej osoby podnikajúcej na základe iného než živnostenského oprávnenie, a to dňa 01.02.2009. K listu pripojil potvrdenie SAK o spôsobe výkonu advokácie zo dňa 22.01.2009, z ktorého vyplýva, že žalobcovi dňa 31.01.2009 zanikne oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba s tým, že od 01.02.2009 môže poskytovať právne služby len v mene a na účet spoločnosti A. B. C. – D. K., ktorej je konateľom. Listom zo dňa 19.02.2009 žalovaná oznámila žalobcovi, že zmenou formy výkonu advokácie nezaniká postavenie advokáta ako samostatne zárobkovo činnej osoby podľa § 5 písm. c) zák. o sociálnom poistení, ani povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie podľa § 21 ods. 4 písm. b) zák. o sociálnom poistení. Rozhodnutím zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214874711 - GC04/11 žalovaná predpísala žalobcovi poistné za obdobie júl 2008, november 2008 a december 2008 v sume 449,31 eur. Rozhodnutím zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214875011 - GC04/11 žalovaná predpísala žalobcovi poistné za obdobie január až december 2009 a január až jún 2010 v sume 4.153,80 eur. Obe rozhodnutia doručovala žalobcovi na adresu N. XX, E., pričom zásielka sa jej vrátila s poznámkou: adresát neznámy. Následne žalovaná doručovala obe rozhodnutia žalobcovi na adresu D. XXX, E., pričom zásielka sa jej vrátila s poznámkou: neprevzatá v odbernej lehote. Na oboch rozhodnutiach žalovaná vyznačila právoplatnosť dňom 18.07.2012. Dňa 04.08.2014 boli žalovanej doručené odvolania žalobcu proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214874711 - GC04/11 a zo dňa 07.07.2011 a č. 700 - 0214875011 - GC04/11. Rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 22.08.2014 žalovaná podľa § 193 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. prerušila konanie o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. 700 - 0214874711 - GC04/11 zo dňa 07.07.2011 do ukončenia konania o návrhu žalobcu na podanie protestu prokurátora vo veci rozhodnutia č. 700 - 0214874711 - GC04/11 zo dňa 07.07.2011. Rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 25.08.2014 žalovaná podľa § 193 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. prerušila konanie o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. 700 - 0214875011 - GC04/11 do ukončenia konania o návrhu žalobcu na podanie protestu prokurátora vo veci rozhodnutia č. 700 - 0214875011 - GC04/11. Listami zo dňa 23.09.2014 Okresná prokuratúra Bratislava I upovedomila žalobcu o tom, že jeho podnety odložila. Toto oznámila aj žalovanej dňa 17.10.2014. Listom zo dňa 02.03.2015, č. XXXXX-X/XXXX-XX – vyjadrenie k odvolaniu a listom zo dňa 02.03.2015, č. XXXXX-X/XXXX-XX – vyjadrenie k odvolaniu žalovaná oznámila žalobcovi, že jeho odvolania boli podané po zákonom stanovenej lehote. Listy boli doručené žalobcovi dňa 06.03.2015 do rúk jeho právnej zástupkyne, ktorú splnomocnil na zastupovanie v administratívnom konaní, pričom plnomocenstvo predložil spolu s podanými odvolaniami.

62. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. To platí aj pre žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy. V praxi to znamená, že správny súd nemôže za žalobcu určovať rozsah súdneho prieskumu, ani vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti postupu orgánu verejnej správy. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca podstatu nečinnosti žalovanej videl v tom, že nedôvodne prerušila odvolacie konania, a že nedôvodne nepokračovala v odvolacích konaniach a nerozhodla o odvolaniach žalobcu.

63. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaná podľa § 193 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. prerušila konania o odvolaniach žalobcu do ukončenia konania o návrhoch žalobcu na podanie protestu prokurátora. Podľa § 193 ods. 5 cit. zák. organizačná zložka Sociálnej poisťovne v konaní pokračuje z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo odpadnú dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že Okresná prokuratúra Bratislava I oznámila žalovanej listami zo dňa 10.10.2014, doručenými žalovanej dňa 17.10.2014, že podnety žalobcu proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214874711 - GC04/11 a zo dňa 07.07.2011 a č. 700 - 0214875011 - GC04/11 boli odložené. Žalovaná sa následne zaoberala odvolaniami žalobcu a listom zo dňa 02.03.2015, č. XXXXX-X/XXXX-XX – vyjadrenie k odvolaniu a listom zo dňa 02.03.2015, č. XXXXX-X/XXXX-XX – vyjadrenie k odvolaniu oznámila žalobcovi, že jeho odvolania boli podané po zákonom stanovenej lehote. Teda bez ohľadu na to, či samotné prerušenie konaní o odvolaniach žalobcu bolo alebo nebolo dôvodné, je zrejmé, že v čase podania žaloby už netrvalo, preto je pre posúdenie podanej žaloby irelevantné.

64. Žalobca mal za to, že podľa zákona o sociálnom poistení je povinnosťou žalovanej rozhodnúť o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu pobočky žalovanej, pričom s poukazom na ust. § 209 ods. 2 zákona o sociálnom poistení musí každé rozhodnutie žalovanej obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie odvolaní alebo o opravnom prostriedku. Zákon o sociálnom poistení neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by žalovanej ako odvolaciemu orgánu umožňovalo vybaviť odvolania žalobcu ako účastníka konania iným zákonným spôsobom ako rozhodnutím, resp. vydaním rozhodnutia o odvolaniach žalobcu, a z tohto dôvodu „vyjadrenia“ žalovanej v súdnom/exekučnom konaní (napr. vyjadrenie k odvolaniu, č. 17093-4/2015 zo dňa 02.03.2015, resp. vyjadrenie k odvolaniu č. 17094-4/2015 zo dňa 02.03.2015) podľa názoru žalobcu nemožno považovať za „rozhodnutie” podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení.

65. Z obsahu listov žalovanej zo dňa 02.03.2015 vyplýva, že odvolania žalobcu posúdila ako podané po zákonom stanovenej lehote. Žalobca sa mýli pokiaľ predpokladá, že žalovaná bola aj v takom prípade povinná rozhodnúť o jeho odvolaniach niektorým zo spôsobov uvedených v § 218 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. a vydať o tom rozhodnutie s náležitosťami podľa § 209 ods. 2 cit. zák. Zákon o sociálnom poistení totiž neukladá odvolaciemu orgánu povinnosť rozhodnúť o odvolaní, ktoré považuje za podané oneskorene (resp. neukladá mu povinnosť takéto odvolanie zamietnuť). Zákon o sociálnom poistení zakotvuje procesnú konštrukciu, ktorá nevyžaduje, aby správny orgán svoj záver o oneskorenosti podaného odvolania vyjadril v štandardnom rozhodnutí (viď Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 593/2022 zo dňa 07.02.2023). Žalovaná preto nepostupovala v rozpore so zákonom, keď iba neformálnym spôsobom (listami) oznámila žalobcovi, že jeho odvolania sú podané oneskorene. Tieto listy pritom boli preskúmateľné v konaní o všeobecnej správnej žalobe v zmysle § 177 a nasl. SSP, resp. o správnej žalobe v sociálnych veciach podľa § 199 a nasl. SSP ako opatrenia orgánu verejnej správy. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že nemá žiadnu vedomosť o obsahu Vyjadrení k odvolaniu zo dňa 02.03.2015, súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že tieto boli doručené splnomocnenej právnej zástupkyni žalobcu, ktorá ich osobne prevzala dňa 06.03.2015.

66. Súd si je vedomý skutočnosti, že Ústavný súdu SR v náleze sp. zn. III. ÚS 593/2022 zo dňa 07.02.2023 konštatoval, že ak možno ochranu toho istého subjektívneho práva dosiahnuť viacerými typmi konaní v správnom súdnictve, voľba konkrétneho z nich je vecou procesnej autonómie žalobcu. V prípade konkurencie žalobných typov je výber druhu správnej žaloby, ktorou sa uplatňuje ochrana subjektívnych práv, zverený do dispozičnej sféry žalobcu. V danom prípade sa sťažovateľka ako žalobca uchádzala o ochranu subjektívnych práv žalobou proti nečinnosti, v ktorej argumentovala aj včasnosťou podania predmetného odvolania, čo by aktivovalo povinnosť odvolacieho orgánu o odvolaní konať a rozhodnúť podľa § 218 zákona o sociálnom poistení. Ústavný súd konštatoval, že postoj o včasnosti sťažovateľkou podaného odvolania je podstatný pre záver o tom, či administratívne konanie vedené v jej veci bolo právoplatne ukončené a či je odvolací orgán v tomto konaní nečinný. Bolo preto povinnosťou správneho súdu na uvedenú rozhodujúcu otázku, od ktorej zodpovedania v podstate závisel sťažovateľkin prístup k druhému stupňu správneho konania, poskytnúť relevantnú odpoveď.

67. V predmetnej veci rozhodoval aj veľký senát Najvyššieho správneho súdu SR ktorý skonštatoval, že „v nedávkovom konaní podľa zákona č. 461/2003 Z. z. odvolací orgán protiprávne nepokračuje vtedy, ak o včas podanom odvolaní nekoná podľa § 218 cit. zák., teda nerozhodne o ňom predpokladaným spôsobom (zrušenie, zmena, potvrdenie rozhodnutia, porov. § 218 ods. 2). V tomto prípade je jeho nepokračovanie v konaní protiprávne a predstavuje nečinnosť v zmysle § 3 ods. 1 písm. d) SSP v znení účinnom do 30. júna 2023. Správny súd sa tak musel vo svojom rozhodnutí zaoberať otázkou, či žalobca podal svoje odvolanie proti rozhodnutiu pobočky včas alebo nie.“ (viď uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 19SVs/9/2024 zo dňa 28.10.2025).

68. Podstatou veci vo vyššieuvedenom konaní (obdobne ako v prejednávanej veci) bolo, že žalovaná oznámila žalobcovi neformálnym listom, že jeho odvolanie proti rozhodnutiu pobočky žalovanej bolo podané oneskorene. Žalobca nenapadol tento list všeobecnou správnou žalobou, ale neskôr sa domáhal žalobou proti nečinnosti žalovanej odstránenia nečinnosti v odvolacom konaní. Ústavný súd, ako aj najvyšší správny súd dospeli k záveru, že je potrebné sa zaoberať otázkou, či žalobca podal svoje odvolanie proti rozhodnutiu pobočky včas alebo nie. Na rozdiel od prejednávanej veci, však žalobca v predmetnom konaní v žalobe uvádzal, že podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote, ako aj dôvody, prečo tomu tak podľa neho je. V prejedávanej veci sa však žalobca v žalobe k včasnosti podania odvolaní vôbec nevyjadruje, a ani neuvádza okolnosti, ktoré by mali byť pre záver o včasnosti podaných odvolaní

rozhodné, a ktorými by sa teda mal správny súd zaoberať pri posúdení dôvodnosti podanej nečinnostnej žaloby.

69. Ako už bolo uvedené vyššie, podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Žalobca sa v žalobe vyjadril iba k podľa neho nesprávnemu doručovaniu (aj to iba v rámci citovania odvolaní proti rozhodnutiam zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214874711 - GC04/11 a zo dňa 07.07.2011, č. 700 - 0214875011 - GC04/11), keď podľa jeho názoru mu mala žalovaná doručovať rozhodnutia na adresu miesta podnikania žalobcu, t. j. J. X, E.. Žalobca však neuviedol, z ktorého ustanovenia, ktorého právneho predpisu by mala žalovanej takáto povinnosť vyplývať, pričom žalobca jej túto adresu, ako adresu na doručovanie neoznámil. Žalovaná doručovala rozhodnutia žalobcovi na adresu trvalého pobytu, najprv na adresu N. XX, E., ktorá už v tom čase bola neaktuálna, avšak žalobca jej zmenu adresy trvalého pobytu neoznámil, hoci mu takáto povinnosť vyplývala z ust. § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Následne žalovaná doručovala rozhodnutia na adresu trvalého pobytu žalobcu D. XXX, E., pričom zásielka sa jej vrátila dňa 25.06.2012 s poznámkou: neprevzatá v odbernej lehote po tom, čo boli vykonané dva neúspešné pokusy o doručenie dňa 12.06.2012 a 13.06.2012 a zásielka bola uložená na pošte dňa 13.06.2012. Podľa v tom čase účinného ust. § 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení, ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (tzv. fikcia doručenia). Na základe toho mala žalovaná obe rozhodnutia za doručené dňom 18.06.2012. Žalobca v žalobe neuvádzal, že by neboli splnené podmienky uvedené v § 212 ods. 4 zákona o sociálnom poistení na uplatnenie fikcie doručenia (napr., že by sa v mieste doručovania nezdržiaval), súd sa preto touto otázkou nezaoberal.

70. Zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení účinného v čase doručovania nevyplývala povinnosť žalovanej doručovať rozhodnutia samostatne zárobkovo činnej osobe na adresu jej miesta podnikania. Pokiaľ ide o ust. § 212 ods. 10 zákona o sociálnom poistení, toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na prípady, kedy advokát vystupuje ako zástupca účastníka konania. Je to možné vyvodiť z toho, že pri doručovaní podľa § 212 ods. 10 zákona o sociálnom poistení možno doručovať písomnosti určené advokátom aj advokátskym koncipientom a iným zamestnancom advokátskej kancelárie. Ak by advokátovi, ktorý je sám účastníkom konania, nie zástupcom, bolo doručované ako advokátovi (napr. odovzdaním koncipientovi, ktorý na to vo vlastnej veci advokáta nemá splnomocnenie), mohlo by dôjsť k vadám doručenia, nakoľko koncipient je oprávnený prijímať len písomnosti určené advokátovi pri výkone advokácie (pre klientov), nie v jeho osobných veciach. Ak je teda advokát sám účastníkom konania, doručuje sa mu podľa všeobecných ustanovení pre účastníkov konania (fyzické osoby).

71. Na základe vyššie uvedeného je možné uzavrieť, že žalovaná sa nedopustila nečinnosti, pokiaľ o odvolaniach žalobcu, ktoré posúdila ako oneskorene podané, nevydala rozhodnutie podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, s náležitosťami podľa § 209 ods. 2 cit. zák., ale túto skutočnosť oznámila žalobcovi iba listami zo dňa 02.03.2015. Keďže žalobca sa v rámci žalobných bodov vôbec nevyjadril k včasnosti podania odvolaní, a ani neuviedol okolnosti, ktoré by mali byť pre záver o včasnosti podaných odvolaní rozhodné (s výnimkou skutočností uvedených v ods. 69 a 70 odôvodnenia rozsudku, s ktorými sa tam súd vyporiadal), súd nemohol sám vyhľadávať konkrétne dôvody prípadnej nezákonnosti postupu žalovanej, a to s poukazom na ust. § 134 ods. 1 SSP, podľa ktorého je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Správny súd sa tak nemohol vo svojom rozhodnutí zaoberať otázkou, či žalobca podal svoje odvolania proti rozhodnutiam pobočky včas alebo nie, nakoľko žalobca k tejto otázke neposkytol v žalobe ani skutkové tvrdenia, ani dôkazy. Preto súd žalobu zamietol v súlade s § 249 SSP.

72. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanej voči žalobcovi nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od neho spravodlivo požadovať. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo14/2018). Na konanie pred správnym súdom sa okrem zásady hospodárnosti podľa § 5 ods. 7 SSP primerane použijú aj princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok (§ 5 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať na Správnom súde v Bratislave v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).
Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP, § 446 ods. 2 písm. a) SSP a contrario).
V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť
a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)
Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).
Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že
a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)
Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).
Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).